

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1948.

Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. Асоціації, членів і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07308

Конвенція Демократів

Цього тижня відбувається в Атлантик Сіті першоразова конвенція Демократичної партії, за ходом якої з найбільшим зацікавленням стежить не тільки все американське громадянство, але й міжнародний політичний світ. Правда, найбільша атракція кожної такої американської конвенції — обрання офіційного партійного кандидата на становище президента країни — в даному випадку відпадає, бо всім відомо, що буде ним Ліндон Б. Джонсон. Однак, виступи різних делегатів на цій конвенції, схвалення партійної платформи, з'ясування партійного становища до різних внутрішніх і міжнародних проблем кинуть яскраве світло на політику теперішнього і — можливо — майбутнього Уряду, саме тому, що конвенція партії, яка стоїть при владі і що центральною фігурою цієї конвенції є урядуючий Президент.

Якщо це кілька місяців тому закордонні кореспонденти у Вашингтоні інформували своїх читачів, що президентські вибори в Америці у 1964-му році будуть суттєво формальністю і тому передвиборчі партійні конвенції не матимуть, властиво, значення, тепер вони, мабуть, визнають свою помилку. Повторюється давня правда: ніколи ніхто не зміг передбачити, що станеться впродовж найближчих тижнів-місяців. Кілька місяців тому ніхто не міг припускати, що зголошуватиме Джонсон Ф. Кеннеді і форсуватиме Ліндон Б. Джонсон новий закон про громадянські права, замість внести за спокійності у расові пристрасті — підсилив їх до такого ступеня, що ще ніколи не було в Америці стільки і таких нагальних авантур на расовому ґрунті, як тепер. Таким чином ніхто не міг припускати, що якраз расова проблема на конвенції Демократичної партії стане центральною з погляду виборчої стратегії і виборчих вислідів. Наприклад, нова на конвенції двох делегатів із Міссісіппі або спеціальні інструкції делегатів із Вірджинії до теперішньої демократичної партійної верхівки стейту Алабама аскарило пригадує Демократичній партії, що чотирирічний її президентський кандидат — тексанець може зграти головну більшість американського Півдня.

Правда, як і так звані публічні опитування, проблеми газетам та різним установам, пророчать велику перемогу Демократичній партії і Ліндону Б. Джансону. Тому він в доброту настрій, і демократична конвенція розпочалася під знаком оптимізму, що його несли і закартати прихильники з південними однопартійцями чи закулісові маневри різних кандидатів на становище віце-президента і їх протекторів. Конвенція Демократичної партії спирається на факти загального високого добробуту в країні і зменшення числа безробітних, на факти світового миру і на балісні законодавства, в якому є як такі позитивні, як зменшення прибуткового податку, закон про громадянські права, закон про боротьбу проти бідності.

Але було вже безліч прикладів, коли процвітає ризик так званих факційних виявлень фальшивих. Не можна знати, як маси виборців zareагують на загострену расову проблему і на гострі докори сенатора Голдвотера на адресу закордонної політики президента Джонсона. Не можна також передбачити, кому виборці дадуть віру. В усякому разі, в інтересах Демократичної партії лежить, щоб теперішня її конвенція займалася також найгостріше становище у відношенні до комунізму та російсько-бolshevikської імперії, бо прихильники, делікатна співіснувальна політика з визнаванням створеного комуністичного "статусу quo" у світі їй відповідає поглядом і настроєм американського народу.

М. Л.а

МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ

(100-річчя з дня його народження)

(V)

24 січня (ст. ст.) 1896 року Коцюбинський одружився. Його дружиною стала Віра Дейша, з якою він познайомився наприкінці 1894 року в домі свого знайомого, Василя Андрійовича в Чернігові. Віра Дейша закінчила Вищі Жіночі Курси в Петербурзі і викладала в Чернігові французьку мову. Мала також нахил до писання, але її цікавили більше наукові справи. Тому вона писала здебільшого на наукові теми, з ділянки природознавства.

Після одруження Коцюбинський жили кілька тижнів у Явнійці, а згодом переїхали в Крим, де Коцюбинський продовжував працювати в філологічній комісії. В Криму пробула Віра Коцюбинська від 13 березня до 18 вересня 1896 року. Перед приходом на світ першої дитини відїхала вона до Вінниці, до родинного дому Коцюбинського. Сам Коцюбинський залишився в Криму до 4-го листопада того ж року.

Життєві обставини Коцюбинських склалися так, що їм доводилося досить часто жити окремо. Про те, як важко письменник переживав розлуку, свідчать його листи до дружини, яких з 309, бо не було майже дня, щоб Коцюбинський не написав їй листа. Ці листи до дружини є цінним матеріалом для вивчення біографії письменника.

Приїхавши до Вінниці восени 1896 року, Коцюбинський захворів. В ліжку проле-

НА СЛІДАХ ВЕЛИКОГО ЗЛОЧИНУ

Хоч незабаром мине рік від трагічного дня в Далласі, ще й довший не адалось здобути інформації, які кинули б нове світло на вбивство президента Кеннеді. Повторюються в різних варіантах відомі факти, подаються характеристики осіб і середовищ, тут і там заблискують сенсаційні наголовок — і все.

Серед малих воєн, напружень, виборів, скандалів справе не притихає, а виростає знову й знову. Цікаво при цьому, що американська й західноєвропейська преса приділяє їй менше уваги, як союзовська. З підозрою зазвистію союзовські періодики роз-ураз подають ніби нові докази, що вбивство в Далласі — це діло рук американських "скажених".

Тим часом холодна аналіза фактів приводить до зовсім протилежних висновків. Такою холодною аналізою фактів і знанням союзовських відносин відзначається стаття А. Ростова в "Русском Деле" (січень, 1964 р.), і тому варто навести її тут для українського читача:

Хто б не був Освальд і чим би він не був вивисний, сьогодні він не є небезпечний для тих, хто використав його для вбивства американського президента. Якщо б він жив, він би на суді дати правду або фальшиву версію організації цього злочину. В останньому випадку суд, а радше слідчі органи могли б перевірити правдивість його зв'язів. Але тепер він нікого і нічого більше видати не може...

Як перевірити тепер, що Освальдові відмовлено союзовського громадянства, що не перешкодило йому, по ульній його тимчасового як чужинця побути, проживати в СРСР, до повних 3 роки? Як можна тепер в Америці устояти, користуючись тільки переданими йому союзовським посольством документами на різних близьких союзовських установах, що він дійсно проживав у Москві, а згодом у Мінську, і чим там займався?

Тому багато правильно буде дослідити союзовську практику, в подібних випадках як оглядати різні фальшивки з печатками і підписами союзовських урядовців.

Освальд прибув до СРСР на нормальний американський паспорт, маючи візу на відвідини СРСР протягом короткого, адекватного для туристів речення, що закінчилося якоюсь зовнішньою версією назад. Тільки особи, старанно перевірені МІБ, як зрадник Бруно Понтерков, а бо англійські дипломати-зрадники Борджес і Маклін, можуть залишатися в СРСР на все життя, отримавши або не отримавши союзовське громадянство...

Тому треба пам'ятати, що всі подозрілі або, скажемо, повні переверні чужинці, які впадають з себе просововських і просять, щоб їх залишили в СРСР працювати для побудови комунізму, звичайно працюють у Москві на місцевих фабриках, де за ними дуже легко стежити і на роботі і вдома. В інших випадках їх посилають працювати в інші країни, наприклад, на заводів Уралу чи Середньої Азії, звідки нікуди не втечеш і де нема чужоземного консуляту, до я-

Мирон Б. Куропас

ДЕ НАША МОЛОДЬ?

(Відповідь і заклик до дискусії)

(5)

У північно-американському суспільстві наголос кладеться на молодь, а голландію на якості сили, винахідливості і деякої чистоти мотивів.

Але в нашому, українському суспільстві бачимо протилежне. Ми знаходимо багато причин, щоб не дати можливості нашій молоді вийти до світу ("вони замкнуті", "вони не визнаються в обставинах", "вони заперечують" і т. д.). А коли наша молодь вже до того готова, вона не виявляє такого бажання. Найкращим доказом цього було створення Ради Української Молоді в Шикаго в 1959 році. На перші кілька засідань прибула правдива молодь, і ми опрацювали статут, вибрали управу та намітили програму. А відтак самі провідники молодіжних організацій перебрали діловодство. Статут треба було переробити, деяких членів з управу усунути, а програму праці обговорювано — впродовж шістьох місяців! Рада проіснувала точно один рік.

Прийшов час, щоб наше старше покоління пробудилося. Його шлях не єдиний і не під кожим оглядом найкращий шлях. Визнаймо нашу молодь. "Молоді люди часто задовольняють потреби свого розвитку з величезною повагою", — твердить деякі психологи. При такому наставленні для них дуже важливим є не тільки успіх у тому, що вони почали, але також успіх у своїй групі. У союзовському суспільстві визнання підлітків не на багато різніше від старших, але ці молоді люди мають підслеснені емоції по-чуття, яке надале такому бажанню більшої сили, а сама невдача в таких випадках дуже їх перевертає...

4) Створити позитивний образ. — Якщо ми хочемо борюватися негативні впливи нашого багатого, прагматичного й колективного суспільства, ми мусимо створити крайній образ самих себе.

"Молоді люди не сприймають вартості вивчення самих слів (права, справедливість і т. п.) та їхніх дефініцій. Вони пізнають їх через наставлення, звичай і способи оцінки в особистій зустрічі з своєю родиною чи приятелями. Вони не вивчають етичних основ; вони наслідують потрібні зразки, що їх люди можуть показати з найкращого боку"...

Які зразки українське суспільство може показати нашої молоді? Як далеко ми самі підійшли до впливу північно-американської головної течії? Як ми можемо вимагати ідеалізму від нашої молоді, коли самі рідко віддаємо свій час чи виявляємо охоту працювати в українських організаціях? Чого можемо сподіватися від нашої молоді, коли ми самі ставимо собі за мету виробити якнайбільше понадолон, купити другий автомобіль, мати третій телефон, четвертий телевізор? Як наша молодь може повертати в нашу шпирість, коли ми самі розколюємося на гічні, шпільні, маленькі групи та ворогуючі клітинки і жевріємо до інших українців такою ненавистю, яку б повинні зберегти для найлютіших

Гр. С.

літній літературним справам. Цілий 1897 рік, коли не працювати докінченого в січні того ж року оповідання "Посол від чорного царя" і матеріалу, вмішаного в "Волині", пройшов в літературному відношенні безслідно.

Першим твором, написаним у Чернігові, є образок "Відьма". Дата написання: 30 червня 1898 р. Цей твір, однак, був надрукований аж по смерті письменника — в 1914 році в "Літературно-Науковому Вістнику", що виходив у Львові. Друкуючи його, редакція дала таку примітку:

"Оповідання 'Відьма', яке друкуємо в січній книжці — в рідко знайденому, втраченому, смерті М. Коцюбинського, — передала шановна дружина не-бачка. Належить воно до циклу басарських оповідань автора і написане перед кількома роками. Оповідання зовсім викінчене, але Коцюбинський, що

у листі до дружини з 15-го грудня 1897 р. Коцюбинський значає, що збирає матеріал для більш повної на тему газетної праці. Дослідники вважають, що збереження уривок "Відьма" відноситься власне до тієї півночної поетики.

НА ТЕМІ ДНЯ

"НОВЕ ЖИТТЯ — НОВІ ЗВІЧАЙ"

У плані боротьби з релігією і з давніми, у деяких випадках навіть дохристиянськими українськими народними звичаями та обрядами большевики намагалися заводити в Україну нові, "союзовські звичаї". З львівської газети "Вільна Україна" з 2-го серія довідуюся: Недавно в селі Труханіві, Сколівської ЛГЗ, у святкові — урочистий останній відкрито, "кімнату щастя". Справляли веселі молоді робітники — комсомольці допоміжного господарства. А тепер, "кімнату щастя" не минає жадна молода пара". В цьому й полягає суть "нових звичаїв": відвертати молоді від церкви та нищити стародавні українські традиції. Подекуди допускається навіть колядування на Новий рік, вечірниця, — але з новим, "соціалістичним" змістом, щоб цілком стиралась пам'ять і зміст значення наших стародавніх свят. До нових звичаїв підтягають і суто пропагандистські заходи владі. У тому ж числі "Вільної України" читаємо, що в радгоспі "Сколівський" у Верхньому Синьовидному, відкрито кімнату визначних подій в житті трудящих селян. Там відбуваються, зустрічі із знайними людьми" іншими словами — з пропагандистами та партійним начальством.

Тепер у деяких районах України вже готуються до Свята Врожаю, при чому влада використовує це свято на те, щоб з його нагоди колективники "продали" державі ще бодай 5-10 тонн збіжжя.

манія чи наш підхід. Я теж цілком свідомий того, що зайдуться і такі, які мільно будуть інтерпретувати мов писання, будуть оскаржувати мене, що я проти Рідних Шкіл, Плату, СУМ'у, ОДУ-М'у, українських концертів, українських піснень, українських політичних партій, українських зборів, українських провідників і українських установ, словом — проти всього "українського способу". Це, очевидно, нісенітниця. Я не є проти жадної з цих речей. Я за те, щоб їх поправили. Тому я запрошую до здоров'я й відповідальної критики, заснованої на правдивих фактах. Тільки при спільних нарадах в атмосфері взаємного довіри я можу знати практично і здорову розв'язку.

У 1937 р. проф. Василь Галич присвятив свою працю "Україні в 3-днішній Державі" американській молоді українського роду, яка часто живе в двох оточеннях і поміж двома культурами, не завжди свідомо своєї расової стапідини чи американських можливостей для неї". Я бажав би, що коли хтось напише супровідну книжку до праці Галича, щоб присвячено її американській молоді українського роду, яка живе в двох оточеннях поміж двома культурами і яка змогла віднайти себе в обидвох".

Ми можемо допомогти нашій молоді одсвятити цю мету. Наше провідництво, однак, не повинно бути наказуюче, бо тоді не матиме успіху. Ми мусимо молоді скеровувати, їй радити, але найважливіше — мусимо їй дати щось до замання, щось таке, що захопить її, щось таке, що матиме для неї значення і суть.

(Кінець)

"Naegle, Nasper, "Youth and Society." Ibid., p. 61.
"Hamrin, Shirley A., and Paulson, Blanche, Counseling Adolescents. Science Research Associates, Inc., Chicago, 50.
"Gardner, John, "On Men and Moral Values," The Reader's Digest, March 1964, p. 167.
"Hulch, Wasy, Ukrainians in the United States, The University of Chicago Press, Chicago, 1937.

миром Гнатюком, який був тоді директором Українсько-Руської Видавничої Спільни. Коцюбинський писав до Гнатюка ще наприкінці 1898 року, але того першого листа він — як виявилось — не одержав.

Гнатюк перший звернувся до Коцюбинського з пропозицією перевидавати його друковані в журналах твори окремою збіркою. Коцюбинський погодився, і від того часу був у постійному контакті з Гнатюком, який не тільки передавав раніше твори письменника, але й дав письменникові можливість друкувати в Українсько-Руській Видавничій Спільні нові твори.

У відблиску рідного танку

Над річкою Беріжком
Шов чумак з батюком,
Гей, гей з Дону додому...

(Українська народна пісня)

Важко знайти українську людину, яка не знала б хоч трохи про минулу славу українських чумаків. З історії українського народу доводиться, що на 17-18 століття припадає розвиток українського чумацтва. Про славний чумацький світ згадує український народ у своїх народних оповіданнях, піснях, вертепах п'єсах, а вже особливо

відтворює в українських народних танках.

Чумацька доля була різною. Оспівав її наш Кобзар Тарас Шевченко, у своїй поемі „Хустина“ („У неділю не гуляла“). Чумаком був і батько Кобзаря, Григорій Іванович Шевченко, бо, окрім своєї хлеборобської праці, займався також і чумакуванням. Українці, які залюбки віддавалися торгівлі і мандрували по сіль до далекого Криму, називали чумаками. Крім розлогіх степів України і мандрували довігвалки чумацьких возів, запряжених круторогими волами. Для безпеки вибиралися вони гуртом, засмалені степовим сонцем, волододні, зав'язі, нестримні, дотепні і веселі. Чумаки возили з України у Крим продавати господарські продукти, а звідти привозили сіль, вино, шовкову матерію й ін. товари.

Отже, коли чумацька побутовість увірвалася в український духовий культурний такий чиним і стилізований на тому мотиві танок „Чумак“ став особливо популярним та входить до репертуару українських народних танків, збагачуючи жанр того мистецтва. Розуміється, не легко приходиться танцюристів, ще не завантаженому, аврапавати цей сольовий танок. Мусить бути досконалою легкість руху, чистота кроків,

добре відчуття ритму і в додатку артистично-мімічний хист.

На щорічних з'їздах української молоді за океаном маємо нагоду з осялодою оглядати мистецькі виступи самодіяльних гуртків. У центрі уваги часто є барвисті ансамблі молодих танцюристів.

Гопак, Козачок, Коломийка, Аркан, Гречаники, Катерина, Запорожці, Гонимітер, Женич, Гаївка, Метелиця, Журавель та особливо атракційні сольові танки — популярні Чумаки і Чумаки завжди радують глядачів. І в тих мотворних білих постатях на естраді оживає на мить дух чумацької давнини. З-під соломиного бриля радісно промінуються оченята, а на смуглих біленьких зубів — мила усмішка. Фізично зморюючи присідки, з обкручуваннями, з перескоком, з колісанням, а також — мережками, вишлісненнями, угинаннями, гайдуками, бігунками, вертілками, щупаками, мітелочками... — скільки тих „коліс“ і скільки треба відчуття ритму та сприту.

У цьому круговороті рухів відображаються зміст: широкі степи, валки скрипучих возів, шестестіння зеленої тириси, гомінка бат'юра пісня, ритм забавлуків завзятого гопака, хлясання бат'южів. Драматичною рисою у „Чумаку“ є зв'язок з життям. У цьому відтворюється символіка чумацької пригоди... „Була ж йому пригода, що в Криму їдучи, в чистім полі край дороги, заслаб та й лежить... У заклоченому зорі, під акомпанімент бурхливих аплодисментів, відходить чумак з естради на радіодах, ніби з Дому додому!...

Про український народний танок „Чумак“ сказав би багато наш балетмайстер Василь Авраменко, бо він дав і до нього свій мистецький уклад. Дебют отого чумацького танку відбувся у Школі Національного Танку Авраменка у Калішському таборі інтернованих поляків українських військ у 1921 році. Виконував його танцюрист Кожухар.

Дмитро Надрага

Успіхи нашої молоді

Ряди тих дітей нашої нової еміграції, що закінчили вищі студії й тим самим „пробили вікно“ до свого кращого майбутнього, збільшуються з кожним роком.

Цього року в м. Ленінградському університеті з адміністративного права Юрій Собко — син учителя середньої школи — Петра і Марії Собків.

Юрій народився в Україні, на Полтавщині. Семилітнім хлопцем, разом із батьками, залишив рідний край. Початкове навчання закінчив у таборі перемішених осіб у Німеччині, в Ділінгені. В 1951 році переїхав, разом з батьками, до ЗДА й закінчив гітискул у м. Дітроїт, після чого добровільно зголосився до війська. Три роки військової служби відбув у Німеччині.

Юрій Собко

Повернувшись з війська, розпочав студії в Університеті й успішно їх закінчив. У перспективі даліший крок вперед — докторату й професури.

М. Л.

„Наталка Полтавка“ завітає у жовтні до Нью Йорку

Український Оперовий Ансамбль у Нью Йорку, який у минулих сезонах ставив з постійним успіхом „Катерину“ М. Аркаса, „Нокторні“ М. Лисенка, „Запорожці за Дунаєм“ С. Гулака — Артемюкського, аже тепер презентує до праці над оперетою Миколи Лисенка „Наталка Полтавка“ — з оркестром, декораціями і оперовими співаками. Цю перлину української оперової музики ставитиме Ансамбль у плані „комічної опери“, звертаючи особливу увагу на музичну сторінку твору. З солістів у цьому ансамблі брали й беруть участь: пані Марія Лисенко — Ситі опера, Марта Коколюська — Ситі опера, Ганна Шерей — Київська Філармонія, співаки: Лев Рейнарівич із Львівської опери, бригадир і надхненник цієї вистави, Іван Гош та Іван Самокіш із Львівської опери, П. Федорович з Харківського театру, Микола Шуган із молодого ансамблю — соліст „Думки“ І. Зам'ятин, Х. Корнєвич, О. Киріченко, І. Шу-

гає. Більшість із них ми побачимо в опереті „Наталка Полтавка“, що буде поставлена в Нью Йорку 4-го жовтня, о 7-й год. вечора у „Фешен Інституті“. Партію Наталки співатиме Марта Коколюська. Музичним керівником вистави і диригентом оркестру, складеного із львівських музик та краєвих студентів УМІ, буде проф. Олег Стратичук; режисер: Т. Федорович, концертмайстер — проф. Т. Левицький.

Оперета „Наталка Полтавка“, як стверджує д-р Антій Рудницький у своїй найновішій праці про українську музику, — здобула рекорд популярності в українському глядацькому середовищі, логічному пов'язанні музичних номерів з розвитком дії, претягати музичний характеристичі персонажів. Саме тому й готує її до вистави Український Оперовий Ансамбль у Нью Йорку.

Як позитивне явище в творчому житті Українського Оперового Ансамблю треба відзначити те, що на виставі різних опер та концертів вечори він запрошує різних диригентів і режисерів. Дотепер диригували пн Іван Здрозжний, д-р Ігор Соєвський, проф. Олег Стратичук — композитор і диригент Чернівецької опери й симфонічних оркестрів України Південної Америки. З режисерів працюють у ансамблі пп. С. Крижанівський із Львівської опери, В. Ласовський, багато праці викладає у цю діяльність Л. Рейнарівич.

Дотепер Ансамбль мав дуже добрі відгуки за поставлені опери від таких критиків і музикологів, як д-р Полєвський, проф. І. Недільський, д-р З. Лиско, проф. Д. Горлинська-Каранович та ін. До їх авторитетних голосів-оцінок напевно долучаться ще й нові після вистави зажди молоді „Наталки Полтавки“, яка завітає на початку жовтня в Нью Йорк.

(ЛП)

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

„Світовий рекорд українських парашутисток“

...Українські парашутистки Валентина Матушинська (Київ), Антоніна Алімова (Одеса) і Олександра Хмельницька (Львів) встановили в Києві новий світовий рекорд. У комбінованому денному груповому стрибку з висоти 1.500 метрів вони приземлилися на відстані 1 метр 33 см від центру кола“ („Радянська Україна“ з 15 серпня).

Кінофільм „Наймичка“ для німців

„Створили цю стрічку кінолюбители Харківського будинку культури глухонімих і нещодавно показали її... Нелегке завдання стояло перед ними: мовою жестів і міміки довести до глядача трагічну долю шевченківської Ганни“. Ця ж любов'яська кіностудія вже випустила для глухонімих глядачів фільми „Розповіді про наше життя“, „Наші таланти“, відзначені дипломами“ („Радянська Культура“ з 13 серпня).

Місто без театру

У великому промисловому місті Горлівці, Донецької області, і досі немає театру, бо на це немає коштів. „Радянська Культура“ з 16 серпня пише: „Будівництво театру повинно передбачитися народногосподарським планом... Слово тут за республіканськими організаціями. Так само треба передбачити призначення суди молодих фахівців — випускників консерваторій, художників і театральних вузів республіки“.

Молодий композитор Мирослав Скорик

„Молода Україна“ з 15 серпня опублікувала репортаж про молодого українського композитора-львів'янина Мирослава Скорика, до речі, своєю Соломією Крушельницькою. Він закінчив консерваторію в Москві, але чиста прихизит до рідного Львова, де вже має оркестр. М. Скорик написав чимало творів на словесах Т. Шевченка, чудовий фортепіанний цикл „Кавказ“, одноактний балет „Марина“ (за Т. Шевченком) та ін., з однаковою успіхом працює в жанрі симфонічної музики і в легкому жанрі. „Мирослав творить музику, яку можна слухати, а не тільки читати, музично, оригінально трактування теми. Притаманна їй сила духу, широта думки, емоційність“.

Нігерійці в Києві

У Києві гостювала делегація Національного Спілки Студентів Нігерії. „Молоді африканці... у розмові з проректором Київського ун-ту Г. Цвєтковим цікавилися умовами навчання в Києві послан-

ців зарубіжних країн“. „Молодь України“ з 15 серпня інформує, з якими „діячами української культури“ мали розмови молоді нігерійці: крім Г. Цвєткова, вони розмовляли з секретарем ЦК ЛКСМ Л. Виховим і відповідальним секретарем Комітету молодіжних організацій УССР В. Морозом.

Совєтська бюрократія

Дотепно висміяв совєтських керівників — апаратників М. Пироженко в журналі „Зміна“, ч. 7, в коротенькій байці „Розмова по телефону“.

— Це шеф?

— Так!

— Давайте допоможемо!

— Пришліть когось,

Щоб показав дорогу...

Стейнбек у Києві

Під час відвідин Києва американський письменник Д. Стейнбек, з дружиною, лауреат Нобелівської премії, зустрівся з групою українських підсєвєтських письменників. О. Корнійчук був недоволенний позицією Стейнбека — як „спостерігача життя“. Відбулася така розмова: „О. Корнійчук: — Великий письменник минулого не відмовлявся від обов'язків громадянина. — Дж. Стейнбек: — Це не зовсім так. В такому випадку письменник перетворюється на проповідника. — І тут переривався через стіл поет Микола Вінграновський: — Якщо письменник не проповідник, то хто ж він тоді? — Стейнбек на хвилину замовк. — В кінцевому рахунку він проповідник, — сказав, подумавши. І тут же вперто додав: — Але він не повинен ставитися до себе, як до проповідника. — В цих словах знову прозвучала позиція спостерігача...“ („Зміна“, ч. 7, 1964.).

Фотокопія українського листа М. Гоголя

На прохання професури Ніжєнського педагогічного інституту ім. Миколи Гоголя, на Чернігівщині, — з Ягійлонського університету у Кракові, Польща, прислали фотокопію недавно знайденого там листа М. Гоголя, написаного українською мовою.

З одержаного негативу її буде розмножено, й один відбиток знайде місце у філіялі музею, на вокзалі, де готівські матеріали оглядають приїжджі з усіх кінців країни“ (Журнал „Україна“, ч. 26).

У Східному Берліні совєтські воїни остріляли з автомату американське військово-автомобільне. Уряд ЗДА зголосив проти цього протест. На щастя, ніхто з американським автомобілем не був поранений.

СЛОВНИК

АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК — 60 000 слів і виразів, 792 стор. в оправі — М. Л. Подєзько — \$5.00
Замовляйте:
СВОВОДА — P. O. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303

У ВИДАВНИЦТВІ „СВОВОДА“

П'ЯТИНА ПОВІСТЬ ДЛЯ МОЛОДИ НАГОРОДЖЕНА ПЕРШОЮ ПРЕМІЄЮ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНКУРСІ СФУЖО В Р. 1961

СОФІ ПАРФАНОВИЧ

ТАКИЙ ВІН БУВ...
(ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА)

Сторін 200.

Ціна \$5.00 в м'якій оправі

Це не оповідання про щоденне життя пса чи, як хтось думає, песика-іграшки господаря. Тут пес і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів з віною, долею, долею людей і віною їх товаришів пса з усіма трагічними воєнними діями аж до еміграції за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та героєм її зробила пса, щоб дати до рук нашої молоді книжку, з якої вона довідатися про історію батьків.

Замовлення і належність тільки ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ слати на адресу: „СВОВОДА“ — P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

ТАРЗАН, ч. 5294. Адам відходить...

— Стів, якщо ви не про-
ситимете вибачення, то я бу-
ду наполягати на тому, щоб
ви йшли на вакації, — кинув
Дорсетт.

Адам сердито пірнув і по-
чав відходити. — Так значить
якщо я в порядку зі мною...

— Вакації — це є те, про-
що я вже думав на всякий ви-
падок... Вакації назавжди!

ПОЗИЧКА
НА НОВІ
АВТА

\$4
РІЧНО
ВІД
\$100

ПЛАТНА ДО 36 МІСЯЦІВ

(Забезпечення на авто може бути включене)

Сума позиції	Місячна платіжка
\$1,000.—	\$31.11
\$1,500.—	\$46.66
\$2,000.—	\$62.22
\$2,500.—	\$77.78
\$3,000.—	\$93.33

Уживані авта фінансовані за низькими ратами

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK
JERSEY CITY

BAYONNE
HOBOKEN
UNION CITY

WEENAWKEN
NORTH BERGEN
GUTTENBERG

ВАШІ ДИТИНІ,
ВАШОМУ ПРИЯТЕЛЮ
І ВАМ САМИМ

найцінніший подарунок

UKRAINE: A Concise Encyclopaedia
Англомовна Енциклопедія
Українознавства

під головною редакцією

проф. д-ра Вол. КУБІЙОВИЧА

ЯКА ТІЛЬКИЩО ПОЯВИЛАСЯ В ЛЮКСУСОВОМУ
ВИДАНІ УНІВЕРСИТЕТУ В ТОРОНТІ

КНИГА МАЄ 1,215 СТОРІНОК ДРУКУ ТА ПО-
НАД 600 ІЛЮСТРАЦІЙ, В ЦЬОМУ І КОЛОРОВІ
ТАБЛИЦІ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

У цій книзі надруковані наукові, джерельні
матеріали в головних розділах:

- ЗАГАЛЬНІ ІНФОРМАЦІЇ
- ЕТНОГРАФІЯ
- ФІЗИЧНА ГЕОГРАФІЯ
- МОВА
- ПРИРОДА УКРАЇНИ
- ІСТОРІЯ
- ЛЮДИНСТВА УКРАЇНИ
- КУЛЬТУРА
- ЛІТЕРАТУРА

Ціна цієї великої книги буття

Українського Народу тільки \$37.50

з уваги на обмеження тиражу книжки, ТІЛЬКИ
НЕГАЙНЕ ЗАМОВЛЕННЯ МОЖЕ ЗАПЕВНІТИ
П ДОСТАВУ.

Замовлення, разом з належністю, приймає
Головна Канцелярія УНСоюзу.

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. 07303, U.S.A.

I hereby order the first volume of Ukraine: A Concise
Encyclopaedia published by the University of Toronto Press.

Enclosed is (a check, money order) for \$
Please send the copy to the following address:

Name _____
No. _____ Street _____
City _____ State _____

Real Estate

ДІМ на ПРОДАЖ
в східній частині Нью Йорку
274 New Lots Avenue

Склад 2-6 ким. апартаментів і
краніція, тепер зайнята. Мо-
дерні обидва апарт. будуть
вільні.

Call Mr. FLEISSIG
PE 6-1180 or DE 8-0526

ВІДПОЧИНКОВИЙ ДІМ
ОДЕНА

Для старших віком осіб — всі
виходи у партерному будинку
дім, який дасть Вашим най-
ближчим рідним все те, що ви
хотіли б дати їм. Поміркуйте
ціни. Запитайте, перепишіть, пе-
реконайтеся.

Gibbs Pond Road, Nesconset
near Lake Ronkonkoma
Tel.: 516 JU 8-5676

Наталка Пилип'юк

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ
В ЩОДЕННИКУ „СВОВОДА“

- 1 інч через одну шпальту
за культурні імпреси (академії, посмертні згад-
ки, розшуки, подяки) — \$2.00
- 1 інч через одну шпальту
за приватні концерти, бизнесові оголошення
(забави, фестивалі, пікніки, бенкети, банки, про-
даж домі (т. п.)) — \$3.00
- 1 інч через одну шпальту
за політичні оголошення (виборчі кампанії) — \$4.00
- Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по — \$8.00
- за інч за кожного рода оголошення — \$4.75
- Виготовлення кліше на одну шпальту — \$4.75
- Виготовлення кліше на дві шпальти — \$6.50

Повідомляється всі організації, установи і особини, які
дотримуються оголошення, що адміністрація буде змуше-
на відкинути чергове оголошення, доки не будуть виплачені
посередні рахунки.